

Schauer Hilda (1974–1977)

Hogyan került a Kollégiumba?

Eleinte albréletben laktam egy matematikus lánnyal, de úgy éreztem, hogy kima-radok sok mindenből, szerettem volna kipróbálni a kollégiumi életet is. Hallottam az Eötvösről, hogy nívós Kollégium, ahol kellemes a társaság és különböző ka-ronon tanuló hallgatók laknak. A bejutáshoz kellett ajánlás, amelyet én Szóke György tanszékvezetőtől kaptam. Anyagilag is könnyebb út volt, de nem ez volt számomra a döntő szempont. Az évfolyamtársaim közül sokan laktak a Mórá-ban, amelyhez viszonyítva az említettekén kívül még az is az Eötvös Kollégium javára szólt, hogy a Bölcsészettudományi Karhoz közelebb esett. Az utolsó egye-temi évemben fél-fél évet töltöttem Moszkvában és Berlinben, de ennek ellenére lehetőséget biztosítottak számomra, hogy az államvizgára az Eötvösben készül-hessek. Akkoriban az egész német–oroszos csoport kimehetett részképzésre. A Kollégiumban voltak bejáró és visszajáró tagok is, barátok és barátnők.

Milyen volt a kollégiumi elhelyezés?

A belső elrendezést, felszereltséget tekintve nem volt különösen kiemelkedő. Ta-lán a könyvtár megléte volt akkoriban rendkívüli. Öten voltunk egy szobában, szekrényekkel különítettük el a tanulót és a hálórészt, de ennek ellenére a szobá-ban nem lehetett tanulni, mert sokat beszélgettünk, meg jöttek–mentek a barátok és ismerősök. Mindenesetre a szálláshoz toronyóra is járt, reggel az ágyból ki-kémelve láttam, hogy hány óra van. A lányok szintjén levő tanulóban, vagy az egy szinttel lejjebb elhelyezkedő könyvtárban lehetett az órákra készülni, vagy a Dugonics téren a nagy egyetemi könyvtárban, ahol nagyon kedves volt a könyv-táros hölgy, mindenben segített, és az olvasóteremben színvonalas szakirodalom állt rendelkezésünkre. Egy szobában voltam Font Mártával, Lovas Katival, Gá-bor Magdolnával (Gabesszal), Grüber Marival, tehát különböző szakos lányokkal. Konyha csak lent volt a fiúknál, mi egy rezsón főztünk.

Milyen volt a tagok tanulmányi, tudományos és közösségi élete?

A felvétel jeles átlaghoz volt kötve, ezen túlmenően a diákköri munkát elvárták, bár ezt módszeresen nem ellenőrizték. Inspiráló volt a közösség. Kikapcsolódnai a JATE Klubba, moziba, színházba jártunk, gyakran voltak szobabulik. Nem em-lékszem rá, hogy különösebb anyagi gondjaink lettek volna, a kollégiumi díj pedig nem volt nagyon magas, járt vele menzajegy is. Sokszor kaptunk otthonról pak-kot, főleg Gabesz, amelyet megosztottunk egymás között. Az igazgatónk, Nagy Géza nagyon közvetlen volt, néhányszor voltak megbeszélések, ezek tartalmára azonban már nem emlékszem. A közvetlen elődeinkig terjedően éltek a hagyom-ányok is. A rendszer nem érezte a hatását a Kollégiumban, az egyetemen inkább, pl. az ösztöndíjak kiszámításában szerepet kapott a KISZ-ben betöltött funkció.

Hogy alakult egyéni élete?

Eredetileg nem készültem tanári pályára, szinkrontolmács szerettem volna lenni. Akkoriban azonban csak az esetben lehetett a minden hallgató számára egyedi lehetőségként deklarált tanári pálya helyett mást választani, ha a végzős három pályázatát is visszautasították. Az én budapesti szinkrontolmács-pályázataim nem jártak sikerrel, s mivel úgy gondoltam, hogy szinkrontolmácsolásból csak Budapesten lehet megélni, a pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban kezdtem el tanítani, elsősorban oroszra. Emellett tanítottam a Tanárképző Főiskola Idegennyelvi Lektorátusán is, a rendszerváltás után pedig az orosz helyett a német szakomat kezdtem el hasznosítani. Amikor egyetem lett a főiskolából, akkor Szendi Zoltán (Eötvös-kollégista társam) hívott át a lektorátusról, több kollégámmal együtt, az akkoriban bővülő Német Tanszékre. Közben doktori címet szereztem, mert hiányzott a tanítás mellett, hogy valamiben én is elmélyedjek, és erre jó alapokat is kaptam Szegeden Kanyó Zoltántól, Csúri Károlytól és Bernáth Árpádtól, aki később konzulensként segítette tudományos munkámat. Jelenleg a Pécsi Tudományegyetem Német Nyelvű Irodalmak Tanszékén oktatok, elsősorban 1945 utáni német nyelvű irodalmat és irodalomelméletet.

*Az interjút Varga-Orvos Zoltán készítette 2010-ben Budapesten
Szerkesztette: Antal Gabriella Karlivna*